Mizah

SAYIN PARTİLİ SEÇİM DAİRESİNDE!

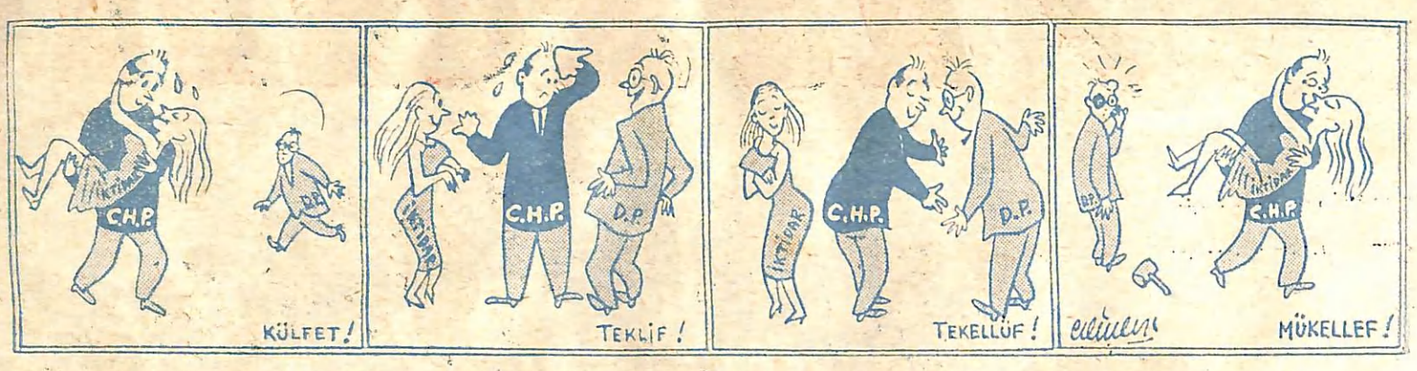

İŞTİKAK...

ANLAYANA

TURİSTLERE REHBER

Memlekete karadan, denizden ve tabii havadan bir alay turist geliyor. Gelmeleriyle gitmeleri bir oluyor; o ayrı babis. Turistlerin bu kadar dayanıksız olmaları, bir türlü formlarını bulamamaları, kâfi derecede antrenmanları olduğu içindir. Yani, daha evvel Napoli, Pire gibi Akdeniz limanlara gözleri açıldığı için sıra bize gelinceye kadar yükte hafif, pahada ağır neleri var, neleri yoksa oralarda bırakıyorlar, bize bırakacak bir:

Bunu yazan bir muhalif rüzgâr
Kendi gitti, ismi kaldı yadigâr

Beyti kalıyor. Mübarek muz değil ki döviz niyetine yutasın...

Bunu düşünerek, turist medeniyet işlerimize bir rehber hazırladık:

Siyasi maksatlarla gelenler:

Tercihen muhaliflerin seçim nutuklarını okuyarak gelmeli. Memleketi olduğundan daha berbat tasavvur edecekleri için bu halde bulunca memnun kalırlar. Bilhassa Marşal planı tatbikatçıları bu usulü tatbik etmelidirler.

Nazari maksatlarla gelenler :

Yani, memlekete bir nazar atmak hevesine kapılanlar. Ki bunların çoğu daha evvel bazı kitaplar okumuş, Türkleri tesbihli, şalvarlı, yatağanlı tasavvur etmek dirayetini göstermişlerdir. İnkisara uğramamaları için bunların da gelmeden evvel iktidar partisinin seçim nutuklarına bir göz gezdirmeleri faydalı olur.

Edebi maksatlarla gelenler:

Bunlar gözlerine penbe gözlük, suratlarına bir gaz maskesi takarlar ve ayaklarına sağlam ayakkabılar giyerlerse şairane hülyalarına uygun bir iç turizmden faydalanabilirler.

Ticarî maksatlarla gelenler:

Münhasıran Tekel idaresiyle, Sümerbankla alış veriş ederlerse aldanmazlar! Hele İstanbulda alış verişe çıkacaklarsa, sayın Valimizin arkasında kuyruk olmalıdırlar!

KÜTÜPHANEYE GİREN OTOMOBİL

Bir otomobil, tabii münevver bir otomobil, Babıâlide bir kütüphaneye girdi. Bu hâdise, alelâde bir zabıta vak'ası olarak haber veriliyor. Milli Eğitim Bakanı Tahsin Banguoğlu, Meclisteki izahatı sırasında bu hâdiseyi nasıl zikretmedi, hayretle karşılarız. Hâdise, kendi açıklamalarının ertesi günü bile vukua gelmiş olsa, sayın Bakan, memleketin kültür durumunu nazarı itibara alarak bunun vukua gelebileceğini kestirebilmeliydi.

Bir otomobilin kütüphaneye girmesi ne demektir? Kütüphanenin vitrininde meraka değer bir eser görmüş olmasa, bu kadar tehalükle vitrinleri paralıyarak içeri dalmasına imkân olamazdı Ayni arabanın bir kötteci dükkânını zorladıktan sonra kütüphaneye yönelmesi açlığının sade maddi ve midevi değil manevi olduğunu da gösteriyor...

Yazık ki sayın Bakan, olaylardan haberli değil!

SİVRİSİNEK

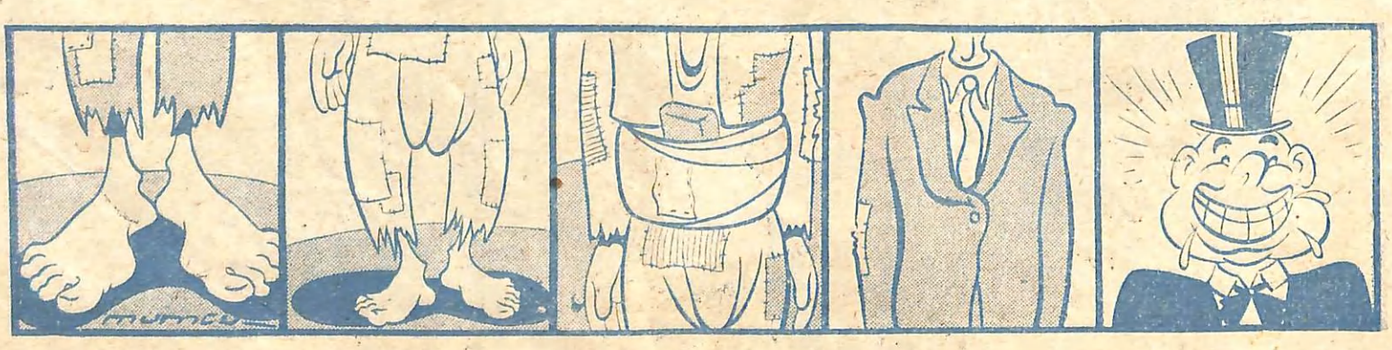

Aşağıdan yukarıya bir Bakış!

Cilt: 8 — Sayı: 190 FİYATI 25 KURUŞ 24 Şubat 1950

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Ne yapsınlar?

İŞ hararetlendi. Meclisin son günleri yaklaştı. Dört tarafta propaganda faaliyeti gırla gidiyor. Kim kazanacak? Millet kimi seçecek? Demokratlara sorarsanız, halk onlarla birlik. İktidar partisine sorarsanız, kendilerini seçmek için memleket can atıyor.

Maamafih, bu mevzuda at oynatan muvafık kalemşorların hakları var. Bu millet, yeni seçimlerde de yine onları seçecektir.

Şimdi mükellef koltuklara alışmış olan parti sözcülerini yarın, öbür gün yerlerinden ayırmak revayı hak mıdır? Memleketin içine alelâde birer vatandaş olarak dağılınca onlar ne yaparlar? Ne yer, ne içerler? Bu vatana, bu memlekete nasıl hizmet ederler? Şimdi, hiç değilse nutuklar ve makalelerle büyük muvaffakiyetler başaran particileri, yerlerinden ederek memleket uğrunda çalışmalarına engel olmak kimsenin ne hakkıdır, ne de haddi!

Vaktiyle Akşehir kadısı, Hoca Nasrettin merhumu çal-yaka huzuruna davet etmiş. Her zaman kadıdan izzet ve ikram görmeğe alışan Hoca, bu resmi kabulden huylanmış ama, belli etmemiş. Kadı, gür kaşlarını çatarak:

— Ey hoca efendi! demiş. Pılını, pırtını topla; başının çaresine bak! Köylü takım takım senden şikâyete geliyor. Seni istemiyorlar... Nereye gideceksen, yarından tezi yok, git!

Hoca merhum, birdenbire celâllenmiş :

— Bana baksana sen kadı efendi! demiş. Asıl ben onları istemiyorum. Hem, onlar nereye gitseler o kalabalıkla nasıl olsa kendilerine bir yer, yurt edinir, bir köy kurarlar.. Ama ben tek başıma Allahın dağında ne yapayım?

MİZAHÇI

— Hey, beni iktidar gibi çürük saldalya da mı oturuyor sandın, beni kimse kaldıramaz.

Ümitsiz hastalar

Ümitsiz hastalar öldürülmeli mi? diye ilgililere sorduk. Gelen cevapları neşrediyoruz:

Çıkmadık canda ümit vardır.

— Salamon Adatto —

Hekim hastayı nasıl öldürür? Sonra maazallah hastalar da hekimi açlıktan öldürürler, kimse zavallı doktorun çekeceği ıstıraba bakmaz ve semtine uğramaz! Hayır, Hekim, hastasını ölünceye kadar yaşatmakla mükelleftir!

— Adnan Soyar, Tuncelinde serbest hekim —

Böyle şey olmaz. Ümitsiz hasta diye İstanbulu kurtarmıyacak mıyım? Yalnız ümitsiz hasta kasap veya celep olursa başka, tabiî o zaman öldürmeli...

— Ordinaryüs profesör, nörolog, psikiyatr, İstanbul Vâli ve Belediye Reisi, sportmen Fahrettin Kerim Gökay —

Ümitsiz hastayı öldürmek mi? Nerde o insaniyetli doktorlar!..

— Cenaze levazımatı Hayik —

Doktor milleti hastasının ıstırabını teskin etmekle mükelleftir. Hastada ümit yoksa o zaman vicdanlı hekim, hastasının ıstırabını yatıştırmak için onu öldürmeğe teşebbüs edecek yerde perhizi bozmasını ve bakkaliyemizden alış veriş etmesini tavsiye etmelidir!

— Hayri Açıkgöz, Kaşkariko bakkaliyesi —

Şimdiki hekimler zaten hastanın ıstırap çekmesine meydan bırakmıyorlar. Vizite ücreti ödeyen hasta ümitliyse ümitsiz hale geliyor, ümitsizse yüreğine iniyor. Böylece sessiz sadasız, mesele kendiliğinden halledili-yor. Asıl iş ondan sonrasını halletmekte beyim.

— Mezarcı Mahmut —

Ümitsiz hasta ne demek? Her hasta ıstırap çeker. Istırap çekmek hasta için tabiî haldir. Hastayı ıstıraptan ölümle kurtarmaya çalışmak, onu tabiî haklarından mahrum etmektir. İnsan hakları cemiyeti buna müsaade edemez!

— Ali Fuat Başgil —

Hekimlik dilinde ümitsiz hasta, yaşamasından değil, vizite parasından ümit kesilen hastalar demektir. Bu itibarla para veremiyecek diye adam öldürmek hekimlere yakışmaz. Kaç kere bizden de ümit kestilerdi ama, üçümüz de yaşıyoruz. Dokuz canlı mıyız? Yoo! vizite parasını peşin veririz, hekim de ıstırabımızı dindirmek fikrine kapılmaz. Sen sağ, ben selâmet!

— Necmi Rıza, Vasfi Rıza, Burhan Rıza (yani Felek) —

Saçma ve mânâsız bir şeydir öldürmek hastaları! Sağlamları öldürüp hastaları yaşatmalı. Düzelir mi başka türlü bu dünyanın ekseni? Bir okuyan Cemal Yeşilin rübailerini hastalanmaz bir daha. Ölmez hastalansa bile; cennete gider, ölse bile. Severim o rübaileri. Yasak olmasa üfürükçülük, yaparım her birini birer muska. Ne güzeldir şu bir tanesi:

Bıkmam yaşamak ve ölmek arzusundan
Çıkmam yarın ahretin yeşil kursundan
Bomboş kırılır Ataç, bütün çömlekler
İçmem ne kadar şişirsen artık bu sudan

— Nurullah Ataç —

Hastalık yok, hasta vardır. Hasta yok, ıstırap vardır. Istırap yok, ilâç vardır. İlâç yok, şifa vardır. Şifa yok, telkin vardır. Telkin yok, salkım vardır. Salkım yok, çöp vardır. Çöp yok, sap vardır. Sap yok, sapan vardır. Sapan yok, saçma vardır. Saçma yok çifte vardır. Çifte yok, ilh...

— Bakırköy Akıl Hastanesi baş hekimi Fahri Celâl bendeniz —

Fasid daire !

DİLENCİLERDEN YİRMİ BEŞ LİRA PARA CEZASI ALINACAK...

Polis — Sökül bakalım yirmi beş lirayı...
Dilenci — Merhamet et polis efendi, yanımda hiç bozuk param yok!

★ **R. K., Ankara:**

İlâhi hocam, size neşredesiniz diye yolladığım kıt'a şakaya dayanıklı, sevgili bir arkadaşıma hitap ediyordu. Mecmuanızda neşredesiniz diye yine yolluyorum!

Akıl Hocası :

Pes! İki defa posta parası vereceğinize bir defa verip kıt'ayı doğrudan doğruya arkadaşınıza yollasaydınız a? Tam bize göre adamsınız, hemen bakanlıklardan birine adaylığınızı koyun dostum!

★

★ **Leylâ Şenöz, Siirt:**

Havalar birdenbire baharladı. Bu âni ve vakitsiz değişikliği neyle izah edersiniz?

Akıl Hocası :

Sizinle!

★

★ **Osman Hızlı, Denizli:**

Seçimlerde bu sefer muhakkak kazanacağız! Muhterem Akıl Hocası, seçim mücadelesi bittikten sonra dile benden ne dilersen. Ne dilersin?

Akıl Hocası :

Sağlığınızı!

★

★ **Nevzat Ateşer, Şişli:**

Bu sene ilkbahar modelleri arasında kırmızı renk var mı, yok mu?

Akıl Hocası :

Adınıza uysun diye mi soruyorsunuz?

★

★ **C. Eryet ve arkadaşları, İzmir:**

İlişik bilmece İzmirde münteşir «Yeni Asır» gazetesinin 11/2/1950 tarihli nüshasında çıkmıştır. Biz bunu halledemedik, siz edin de faydalanalım...

İSTANBUL LİG MAÇLARI

İstanbul 11 (Telefonla) — çe Kasımpaşayı 2 - 0, Beşik- Dört haftadır tehir edilen lik taş da Beykozu 4 - 0 mağlûp maçlarına bugün İnönü stadın etmişlerdir.

da devam edilmiştir Fenerbah

Akıl Hocası :

Bakırköyüne gönderdik. Cevap gelince bildiririz!

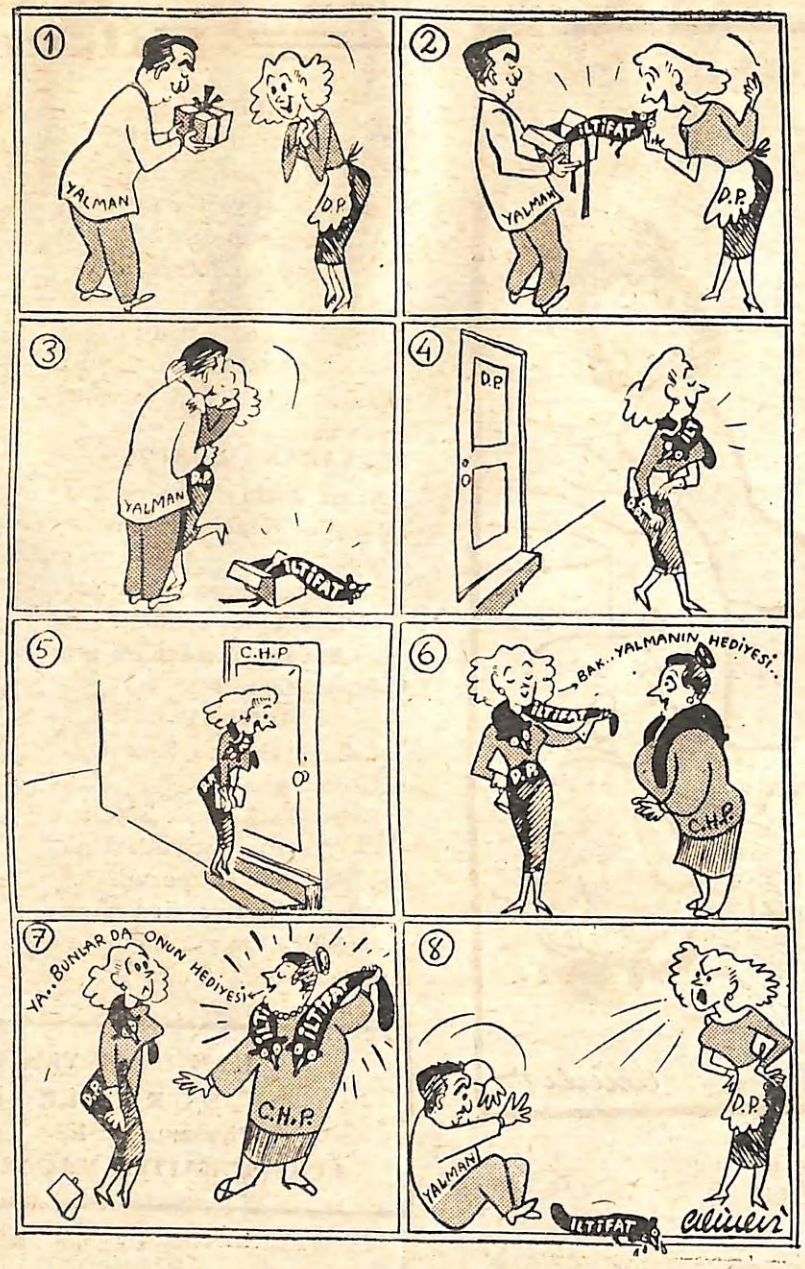

İdare-i maslahat !

FIKRALAR

HESAPLAŞMA

Nasrettin Hoca bir hırsızı sorguya çekiyordu:

— Demek suçunu itiraf ediyorsun, dedi. Ayşe hatunun koyununu çaldın, kesip, yedin?

— Evet, kadı efendi.

— Peki, kıyamet günü ahrette hesap verirken o kadının karşısında ne cevap vereceksin?

Suçlu biraz düşündü. Sonra:

— Koyun da orada bulunacak mı? diye sordu.

— Tabiî.

— Gayet kolay: «Al koyununu» derim!

İLTİFAT

Toy bir delikanlı kadınlarla olan ilk tecrübesinde sukutu hayale uğramıştı:

— O kadar cesaret verdiği halde, öptüğüm zaman: «Eşek!» diye bağırdı.

Eski çapkınlardan Ahmet Tokoğlu hekimane bir tavırla güldü:

— Merak etme, oğlum. Öpmeseydin, o zaman da «hayvan» derdi!

Tek keramet

Dan dan da dan dan!

Çektim el hayli zaman sâgar u sahbâlardan
Kaddi bâlâ sesi a'lâ gözü şehlâlardan
Yakadan silkip o gül-gonceyi bîçâre gönül
Etti tahlîs-i girîban kara sevdâlardan
Şu kadar var ki hünerdir nefes almak şimdi
Türlü esbâb ile meclisteki gavgalardan
Nerde ol devr-i saâdet ki muhâlif fırka
Edivermişti teşekkül Ali Ra'nâlardan
Derdi onlar da Sarâcoğlu ne söylerse belî
Yoktur bir farkı bu erkânın o a'zâlardan
Şimdi her mes'ele mevzû-ı makalât oluyor
Uzayor ba'zısı hattâ şeb-i yeldâlardan
İşte ezcümle seçim büdce gelir kanûnu
Tâ ebed sızlatacaktır bizi şekvâlardan
Varamazken gemiler iskeleden iskeleye
Biz dümensiz geçeriz dalgalı deryalardan
Gömdü tazyîk ile tehdîdi Ozan mâziye
Bekliyor tûl-i emel fecrini ferdâlardan

AKILLI OZAN

— *Haydi artık kalk, kardeşine yer ver...*
— *Ben daha işimi bitirmedim ki!*

Fıkralar

DELİLİK

Hâkim sordu:

— Suçlunun beraetini neden dolayı istiyorsunuz?

Avukat cevap verdi:

— Delilikten dolayı, efendim.

Hâkim başını salladı:

— O muhakkak. Deli olmasanız böyle bir talepte bulunmazsınız.

VARAN DOKUZ!

Kibar adam konsere geç kalmıştı. Kapıda hademeye sordu:

— Hangi parça çalınıyor?

— Dokuzuncu senfoni!

— Eyvah! O kadar mı geç kaldım! Hayret!

İSTİDAT

Çocuk yalan söylemeyi âdet edinmişti.

Babası korkutmak istedi:

— Yalancı çocukları ne yaparlar, biliyor musun?

Çocuk cevap verdi:

— Biliyorum ya: Büyüsün diye beklerler. Sonra tutup diplomat yaparlar!

MÜŞKÜLPESENT

Kocasiyle beraber Hindistan seyahatinden dönmüştü.

Arkadaşları sordular:

— Ormanlardaki o uzun av maceranız esnasında kocan hiç kaplan vurmadı mı?

Kadın burun büktü:

— Vuracaktı ama, ben istemedim. Rastladığımız kaplanların hiçbirinin kürkü hoşuma gitmedi.

TAM YERİ!

Hanımefendi bir hizmetçi tutmuştu. Fakat çok geçmedi, şafak attı: Köylü kız ne elektrik süpürgesi kullanmasını biliyordu, ne çamaşır makinesinden anlıyordu, ne gaz ocağını yakabiliyordu.

Hanım hayret ve hiddetle sordu:.

— Kız Fatma, sen hiç bir iş yapmasını bilmez misin?

Fatma kız, yılışarak cevap verdi:

— Bilmez olur muyum, hanım! Mükemmel inek sağarım.

15000 Liralık Villâ ve Zengin Hediyeli
SÜRPRİZ GÖMLEĞİ
Piyasanın en lüks, en ucuz gömleğidir.
LÜKS TUHAFİYE MAĞAZALARINDAN ARAYINIZ

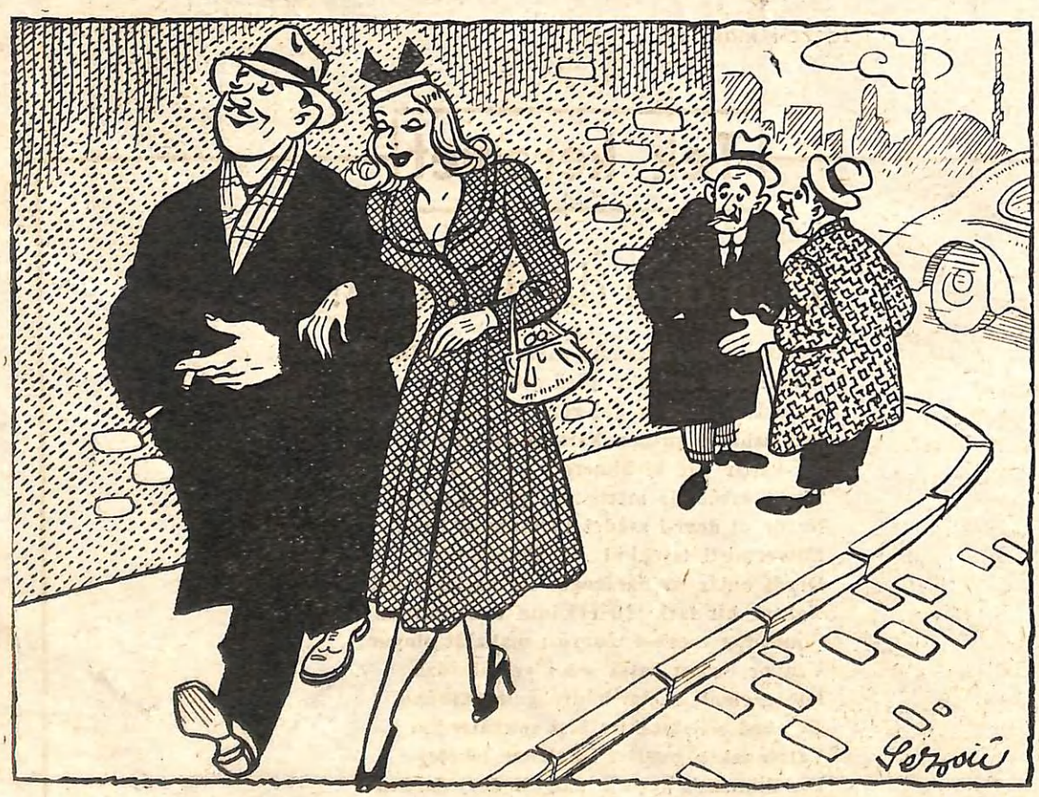

— *Leylâ ile evlenecek olan şu doktor, onun bütün içyüzünü öğrenmiş..*
— *Ya? Acaba nasıl?*
— *Nasıl olacak, doktor değil mi, röntgenden geçirmiştir!*

MARAZA

Hapishanede iki mahkûm kavga etmişti.

Gardiyan sordu:

— Nedir mesele?

Mahkûmlardan mazlumu anlattı:

— Seninki yirmi sene yemiş. Ben on seneye mahkûmum. «Senden daha önce çıkacağım, kapının yanındaki yatakta ben yatayım,» dedim, maraza çıkardı, ağabey!

PERİ

2 YAŞINA BASTI!

PERİ mecmuasının ikinci senesine başlaması dolayısiyle yarın çıkaracağı sayı bir harika olacaktır. Bu sayıda gayet zevkli, eğlenceli, meraklı mevzular; herkesin hoşuna gidecek nefis resimler vardır.

PERİ ALINIZ !

Erkek — Yüz verdik diye astarını da mı istiyorsun?
Kadın — Astar kolay, terzi parasını istiyorum!

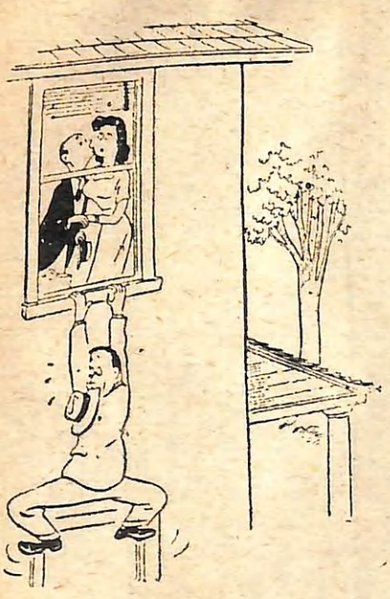

— Sevgilim, bugün seni yalnız bulduğum için bilsen ne kadar mesudum!

— Anne, hani bana «elden fayda gelmez» diyordun?!

YEMEK SERGİSİ

Beyazıtta kalabalık kıyametti. Ya meşhur bir cenaze, ya bir miting var sandım. Esnaf kılıklı birine :

— Kim ölmüş? diye sordum.

— Ölen, kalan yok! dedi.

Atlı polisler, kordon yapmışlar, halkı bir yere hücumdan menediyorlardı.

Nihayet anladık: Yemek pişirenler cemiyeti bir sergi açıyormuş. Birazdan kısa hitabeler mütehassısı Vali bir fasıl geçtikten sonra sergi halka açılacak! İçeride yemek yiyenlerin ağız şapırtılarını herkes duyup lezzetleri hakkında bir fikir edinsin diye, cemiyet, hoparlör tesisatı yaptırmış!

Bir biçimine getirip içeri süzüldüm. Hayret! Gazetecilerden kimse yok! Koca salon çepeçevre masalarla donanmış. Masaların ortasında birer dizi tabak. İçlerinde çeşit çeşit yemekler.

Aşçıbaşılardan birine yaklaştım:

— Üstadım, dedim, bana sergiyi gezdirir misiniz? Şu ne ?

Bir tabak içinde bir fincan çay ve bir simit vardı; üstad:

— Bu, küçük memurlara mahsus öğle yemeğidir! dedi.

Bir tabaktaki zeytin, ekmeği gösterdim:

— Ya bu?

— Üniversite talebesine mahsus siyah havyar!

Öbür masada koca bir tabak piyaz vardı:

— Bu yemek, bildiğimiz piyaz değil mi?

— Gazeteciler için bilhassa hazırlanmıştır!

Bir tabaktaki tek bir sandviçi gösterdim:

— Ya bu nadide yemek nedir?

Üstad güldü:

— O, monden genç kızların yirmi dört saatlik erzakıdır. Rejim sandviçi...

— Peki, sizde şöyle ense yapmağa, kan yapmağa mahsus yemekler yok mu?

— Olmaz olur mu bayım! Buyurun...

Karşı tarafa geçtik. Mükellef kızarmış bir hindi gösterdi:

— İşte dedi, meclisi idare azalarına mahsus hindi dolması... Şu tarafta gördüğünüz kudret helvası iktidar partisi için hazırlanmıştır...

Bir tabakta iki tane pirinçle bir kemik parçası duruyordu.

— Bu ne diye sordum. Üstad hürmetle eğildi:

— Elli beş kuruşluk Vali yemeği!

Muhabir

Kız — Üstümde büyük bir iz bıraktın sevgilim!

Nikâh memuru — Bayım lûtfen ayağınızı uzatın halkayı takayım!

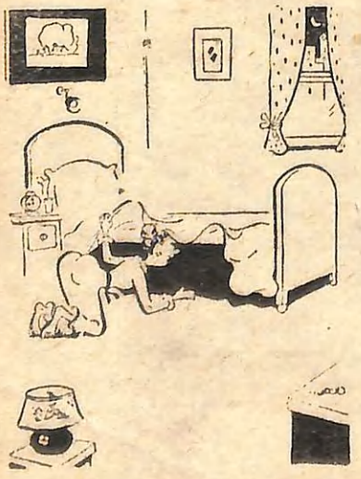

— Alçak haydut, ya çık benimle yatağa gir, yahut polis çağırayım!

Ressam — Arkadaşlar nasıl çalıştığımı görmek istiyorlar-

— Dört kere evlenip tecrübe sahibi olduktan sonra bizi terbiye etmek işine başla-

Doktor — Bayım, demek gi celeri rüyanızda kâbus geçir yorsunuz, bir de ayrı yatma tecrübe etseniz!

Yankesici

Yazan:
Vir Gül

Otobüs birdenbire durdu ve gür bir ses işitildi:

— «Kimse dışarı çıkmıyacak! Şoför efendi, kapıları açma! İçimizde yankesici var! »

Bütün gözler bir ona, bir «içimizdeki yankesici» ye çevrildi. Hangimizdik acaba? Yankesicinin boynuzu, kulağı yok ki şıp diye yakasına yapışasın.

İmdat işaretini veren, orta boylu, sarışın, kılıksızca bir gençti. Onun kim olduğunu, ne ile meşgul bulunduğunu otobüstekilerden kimse bilmiyordu ama - hikâyeci olmam sıfatiyle - derhal keşf - veya icat - etmiştim: Bu, Beyoğlunda oyuncu - yeni adiyle artist - simsarlığı, pardon, menecerliği eden Tura Hasan'dı. (Yazı mı-tura mı oynarken her atışında tura gelirmiş de, ondan bu lâkabı vermişler.)

Tura Hasan ön kapıyı tutmuş, herkesi şüpheyle süzerken arka kapının önünde duran bir kadının nihavent makamından sesi duyuldu:

— «Buraya gel, Hasan! Korkuyorum!»

Hasan davudî sesiyle cevap verdi:

— «Korkma, korkma! Yakalarız şimdi keratayı!»

Bir dakika geçti. İki dakika geçti. İlk heyecanın zevki kaybolmuş, yolcular sinirlenmeye başlamışlardı:

— «E, yetişir beklediğimiz yahu! Herkesin işi gücü var! Parasına sahip olsaydı! Cezasını biz mi çekeceğiz! Pantalonun cebine para konur mu!»

Otobüste yankesici olduğunu iddia ve ilân eden kahraman - yani Tura Hasan - boynunu bükerek:

— «Benim değil, şu hanımın parası çalındı.» diye arka kapının oradaki kadını gösterdi.

Hikâyenin arkasını kadın kendisi tamamladı:

— «Demin içeri girer girmez baktım, çantamın ağzı açık... İçindeki küçük para çantası yok. Muhakkak biri aşırdı.. Bulalım yezidi! Burada olacak... O zamandanberi kapı açılmadı ki... Nereye kaçacak!»

— «Hasan! Gel buraya! Korkuyorum!»

Şaziment Havahoş daha başka kıymetli şeylerinin çalınacağından korkuyordu herhalde.

Hasan: «Geliyorum!» diye önden kalabalığın arasına balıklama daldı ve arkaya doğru yüzmeye başladı.

— «Şoför Efendi !Çek artık!»

— «Gidelim ,yahu! Ne bekliyoruz!»

— «Noktanın önüne çek, noktaya!»

Bu teklif en makulü göründü. Şoför manivelâyı çekti, otobüs harekete geldi ve köşebaşında noktanın önüne kadar gidip durdu.

Bu müddet zarfında Tura Hasan, kalabalığı yara yara, kulaç ve tekme ata ata önden arkaya kadar gitmiş, Şaziment Havahoş'un yanına ulaşmıştı.

— «Şoför Efendi ön kapıyı açma!» demesine kalmadı, ön kapı açılmış, birkaç yolcu çoktan dışarı fırlamıştı.

— «Tutun! Kaçıyor!» seslerine, kaçanların:

— «Koşun! Kaçıyor!» sesleri karıştı.

Birinciler yankesicinin kaçması ihtimaline ima ediyorlar, sonuncular vapurun kaçmak üzere olduğunu haber veriyorlardı.

Onlar gidedursun, polis vaziyete vazıyet etmiş, yolcuların üzerini birer birer aramaya başlamıştı.

Yok! Yok! Yok! Üç yüz lira üç yüz kilometre hızla uçan bir tayyare gibi çoktan uçmuştu.

Polis en sona kalan iki kişiyi de aramaya karar verdi.

— «Ver bakalım çantanı, hanım.»

— «A! Ayol !Parası çalınan ben'im!»

— «Olsun. Belki yanlış görmüşsündür. İster misiniz para orada olsun?»

Kadın: «İsterim tabii!» diyerek çantayı uzattı .

Polis baktı: İçinde, üç yüz lira değil, üç yüz para bile yoktu.

Kala kala bir Tura Hasan kalmıştı.

Göğsünü gere gere:

— «Oldu olacak, beni de ara, ağabey!» diye ileri atıldı.

Polis Tura Hasanın evvelâ paltosunun dış ceplerinden başladı. Elini sol cebine soktu, yok. Sağ cebine soktu ve:

— İşte! Burada! diye haykırdı .

Hakikaten polisin cebinden çıkan elinde bir tomar para vardı. Saydılar: Tam üç yüz lira!

Tura Hasan afallamış, ağzı bir karış açık kalmıştı.

Sadece bir «A!» diyebildi.

Bu vaziyet karşısında polis de şaşırmıştı. Kadına döndü:

— «Şikâyetçi misiniz?» diye sordu .

Şaziment Havahoş bir an bile Hasandan şüphe etmemiş ve meseleyi derhal anlamıştı:

— «Hayır,» dedi, «neden şikâyetçi olacakmışım! Açıkgöz yankesicinin el çabukluğu. Yakalanacağını anlayınca kaşla göz arasında parayı bu zavallının cebine indirmiş olacak.»

Tura Hasan kızarır bozarırken ahali de kahkahadan kırılıyordu.

Tekrar otobüse doldular, yola koyuldular.

Herkes neşeliydi; güzel bir komedi seyretmişlerdi çünkü. Yalnız Tura Hasan pek durgundu.

Nasıl durgun olmasın ki, cebine Allahın - veya şeytanın - bir lûtfu olarak giren üçyüz lirayı kaçırmıştı.

İçinden: «Keşke ben de, vapur kaçıyor! diye yokuş aşağı bir koşu koparsaydım!» diyordu. «Fakat, paranın cebime girdiğini bilmiyordum ki!»

— Yanlış anladın arkadaş, tahsildar değiliz, adayız!

Çömezin Röportajları:190

ÇOCUKLARA AHLÂK DERSİ VERMEĞE HACET YOK:

Çizen: RAMİZ

— Peki, ahlâk ve nezaket terimlerini nasıl öğreneceğiz?
— Stadyoma gider, görür, işitir, öğrenirsin!

— Ya muaşeret âdâp ve ahlâkını?
— Balolarla, danslı çaylara devam edersin!

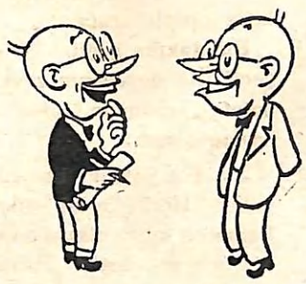

— Ya hastalara, kadınlara hürmet ahlâkı için?
— Kolay, tramvaylara binmeli!

— Ticaret ahlâkı için bildiğin var mı?
— Evet, karaborsacılar!

— Siyaset ahlâkını nereden öğrenmeli?
— Parti toplantılarından!

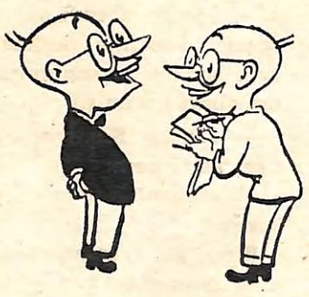

— Spor ahlâkını nereden öğreneceğiz?
— Plâjlardan!

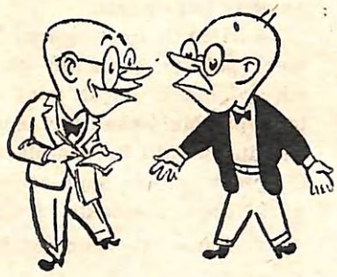

— Fikir ahlâkı için nereyi tavsiye edersin?
— Babıâli Caddesini!

— Peki, cinsî ahlâkı nereden öğreneceğiz?
— Sinemalar emrinize âmâde!

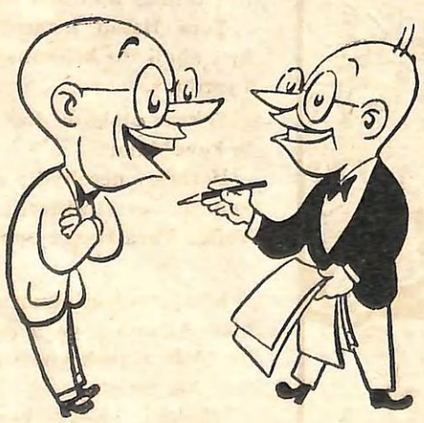

— Dostluk, arkadaşlık ahlâkı için ne yapmalı?
— Dost zannettiklerini evine davet etmelisin!

— Söyle, aile ahlâkını öğrenmek için?
— Boşanma mahkemelerine gidersin!

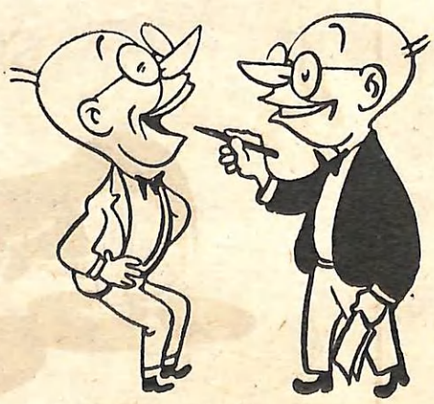

— Desene bizde bu mektepler varken yeniden ahlâk dersi okutmağa lüzum yok!

FIKRALAR

ANCAK

Hacı ağa şehre ilk geldiği gün bir hemşerisine misafir oldu. Hemşerisi iki ahbabını daha aldı, beraber bir lokantaya gittiler. Hacı ağa, etrafına bakındı ve diğer masalara gelen ufacık tabakları ve içindeki ufacık yemeği gördükçe şaşıyordu.

Nihayet hemşerisi garsonu çağırıp:

— Dört yoğurtlu kebap, deyince Hacı ağa hemen atıldı:

— Bana da.

KAZA

Elli Rus öbür dünyanın kapısını çaldılar. Meleklerden biri açtı ve:

— Kimsiniz? diye sordu.

Ruslardan biri:

— Biz dün öldürülen Ruslarız, dedi.

Melek düşünceli bir tavır alarak:

— Durun «Pravda» ya bakayım, dedi ve meşhur Rus ceridesini karıştırdı. Sonra cevap verdi:

— Maalesef, içimizden yalnız iki kişiyi kabul edebileceğim. Çünkü gazete dün bir tren kazasında iki kişinin öldüğünü yazıyor. Geri kalanlar Stalinin yanına dönsün!

İTİRAF MODASI

Komünistvari itirafların moda olduğu bu günlerde Budapeştede şu fıkra gizliden gizliye ağızdan ağıza dolaşıyor:

Peşte müzesindeki bir iskelet Rusların kuşkusunu uyandırmıştı. Polis müdürü bir hafiyeye emir verdi:

— Bu iskeletin meşhur bir Macar komutanı mı, yoksa casus mu olduğunu tahkik et!

Hafiye gitti, ertesi gün geldi:

— Casusmuş, efendim.

— Nereden anladın?

— İtiraf etti!

KESTİRME

— Kocanı altmış altıdan nasıl vazgeçirdin?

— Kolay, her akşam kendisiyle altmış altı oynadım.

TERSİNE DÜNYA

Leylâ Neclâya sordu:

— Aranızda hiç evlenmeyi ima eden bir söz geçmedi mi?

— Çok! Fakat hiç birine aldırmıyor!

CEP MESELESİ

Maliye Bakanı Mecliste Gelir Vergisinin vatandaşların lehine olduğunu anlatmaya çalışıyor ve:

— Bir cebinizden aldığımız diğer cebe girecek, diyordu.

D. P. milletvekillerinden Faruk Nafiz Çamlıbel mukabele etti :

— Evet ama, yalnız bir farkla: bu iki cep ayni elbisede değil!

KOLTUK

Yeni mebus namzetlerinden birini tenkit ediyorlardı.

— O adamdan artık hayır mı gelir. O kadar ihtiyar ki ayakta duracak hali yok.

Ressam Çallı İbrahim cevap verdi:

— İşte o da bunun için koltuk arıyor ya.

YOLUN SONU

Benimle evlenecekmiş.

Sinema gişesine yaklaşıp sordu:

— Evvelâ hangi film oynuyor?

— «Aşk Yolu.»

— Aşk yolundan sonra ne geliyor?

— «Cehennem Azabı».

BEŞLİK

Adam, hiddetle söyleniyordu:

— Parayı neden bu kadar küçümsüyorsun?

Kadın gülümsedi:

— Küçümsememenin imkânı mı var! Şu beş kuruşlukların haline baksana!

BUGÜN PEŞİN...

Konferansçı anlatıyordu:

— Evliliğin en zor senesi...

Müzmin evlilerden biri yüksek sesle devam etti:

— ... içinde bulunduğun senedir!

HEDİYE

Şekerci Ali Muhiddin Hacı Bekir lokantaya girdi. Oturdu. Garsona çorba ısmarladı.

Ukala garson:

— Çorba içip de ne yapacaksınız! dedi. Size köfte vereyim.

— Pek âlâ.

Sıra ikinci yemeğe geldi.

— Bezelye istiyorum.

— Bezelyeyi ne yapacaksınız, bayım. Size güzel bir lâhna dolması getireyim.

— Pek âlâ, getir bakalım.

Üçüncü yemek olarak da pilâv yerine makarna geldi. Nihayet garson para isteyince Ali Muhiddin:

— Parayı ne yapacaksın, azizim? dedi. Sana güzel bir kartpostal vereyim.

TEHDİT

Genç avukatlardan biri ahbabı Dr. Sadi Belger'e dert yanıyordu:

— Tanıdıklardan bir çoğu bana geliyorlar, müşküllerini anlatarak akıl danışıyorlar. Halbuki ben, istişare ücreti almadan cevap vermek istemiyorum. Her halde sizin de başınıza ayni şey gelmiştir. Bana ne tavsiye edersiniz?

Doktor:

— Kolayı var, dedi. Sen de benim gibi yap, azizim. Ahbaplarım bana hastalıklarını anlatmaya başlar başlamaz: «Soyun bakayım,» diyorum.

YETER DE ARTAR BİLE

Tecrübeli kadın genç kızlara nasihat ediyordu:

— İdeal erkeği aramayı bırakın. Bir koca bulun, kâfidir, yavrularım, bu zamanda ideal erkek odur!

Sayı : 190

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası
İstanbul

GRİPİN

GRİP - BAŞ - DİŞ ve ROMATİZMA AĞRILARINA KARŞI

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Mizah

PİŞSENİN DOSTU OLMAZ DERLER. HALBUKİ BÜTÜN DOSTLARIMIN GÖZÜ ŞİMDİ BENDE!